

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.067 van 7 oktober 2002
in de zaak A.113.877/XIV-7599.**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 wonende te 1000 BRUSSEL,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 17 augustus 1977 en van Russische origine, en XXX, geboren op 7 december 1981 en van Estse nationaliteit, op 22 oktober 2001 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2001 tot bevestiging van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 21 augustus 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 19 september 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 11 september 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gelet op de persoonlijke verschijning van de verzoekende partijen;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. KILOLO MUSAMBA, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat J. HENDRIX die, loco Advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen komen België binnen op 13 augustus 2001 en verklaren zich vluchteling op dezelfde datum.

1.2. Op 21 augustus 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 19 september 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissingen. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is, wat XXX betreft, als volgt gemotiveerd:

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken bent u van Russische origine en woonde u in Estland. U beschikt niet over het Estse staatsburgerschap, maar hebt wel een zogenaamd “Alien’s passport”. Daardoor kreeg u niet de kans te studeren en kon u uw sportieve carrière niet ten volle uitbouwen. Vele Russen bevinden zich in dezelfde situatie, verklaart u. Ook uw vrouw werd in haar studies gediscrimineerd. Toen u last had van uw knie werd u door

uw arts slecht verzorgd. Om deze redenen beseft u geen toekomst te hebben in Estland en besloot u het land te verlaten om op 13 augustus 2001 in België asiel aan te vragen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat ik het niet nodig acht u op te roepen gezien uw motieven reeds duidelijk blijken uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de problemen die u aanvoert onvoldoende zwaarwichtig zijn om een vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, vast te stellen. U beschikt immers over een geldige verblijfsvergunning die u volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, basisrechten verleent zoals werkloosheidsuitkering en sociale bescherming (bron: Human Rights Watch, 27 augustus 2001, <http://www.hrw.org/pubweb/Webcat-37.htm>). De feiten die u aanvoert betreffen gevallen van discriminatie die niet zwaarwichtig genoeg zijn om als een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie gezien te worden. De door u voorgelegde documenten (Ests Alien's passport, uw huwelijksakte, uw diploma) wijzigen niets aan bovenstaande beslissing aangezien ze hoger niet in vraag werden gesteld en slechts persoonsgegevens betreffen.
(...).”.

De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is, wat XXX betreft, als volgt gemotiveerd:

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken bent u van Russische origine en Ests staatsburger. Uw man daarentegen verkreeg het Ests staatsburgerschap niet en heeft een zogenaamd “Alien's passport”. U klaagt de discriminatie van de Russen vanwege de Estse autoriteiten aan. Er werd u tweemaal hoger onderwijs geweigerd omwille van uw origine. Ook kreeg u ondanks uw staatsburgerschap geen stemrecht. Ook werd u in winkels gecontroleerd en werd u omwille van uw origine beledigd. U sprak met een journaliste om dit aan te klagen. Het artikel werd echter in afgezwakte vorm gepubliceerd. Ook een klacht bij een consumentenvereniging leverde niets op. Ook klaagt u de slechte verzorging van uw vader aan in het ziekenhuis. Op uw werk werd u door uw collega's slecht behandeld. Omwille van algemene discriminatie van de Russische bevolkingsgroep en het gebrek aan toekomstperspectieven besloot u met uw man het land te verlaten om op 13 augustus 2001 in België asiel aan te vragen.

Er dient te worden opgemerkt dat de problemen die u aanvoert niet in aanmerking komen om een vermoeden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie vast te stellen. De feiten die u aanvoert betreffen immers gevallen van discriminatie die niet zwaarwichtig genoeg zijn om als een vervolging in zin van de Vluchtelingenconventie gezien te worden. Bovendien beschikt u over een geldig Ests paspoort waardoor niets erop wijst dat u niet dezelfde voordelen zou hebben kunnen genieten als andere Estse staatsburgers.

De door u voorgelegde documenten (Ests paspoort, huwelijksakte, uw diploma, certificaat van een informaticacursus) wijzigen niets aan bovenstaande beslissing aangezien ze hoger niet in vraag werden gesteld en slechts persoonsgegevens betreffen.

(...).”.

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij een exceptie van niet ontvankelijkheid put uit de omstandigheid dat het verzoekschrift tot nietigverklaring geen feiten of middelen zou bevatten die de vernietiging van de bestreden beslissingen kan verantwoorden;

Overwegende dat het verzoekschrift een enig middel inhoudt dat voldoende duidelijk is, opdat de Raad van State er zou kunnen op antwoorden; dat de exceptie wordt verworpen;

3. Overwegende dat verzoekers een enig middel afleiden uit de schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), doordat in de bestreden beslissingen geen rekening werd gehouden met de vervolgingen die verzoekers ondergaan en die meebrengen dat zij een leven leiden dat strijdig is met de menselijke waardigheid, aldus ondervinden verzoekers scholariseringsmoeilijkheden, moeilijkheden in verband met de gezondheidszorg en worden hun politieke rechten beperkt op grond van hun etnische origine; dat verzoekers daaraan toevoegen dat het stemrecht hen wordt ontzegd;

Overwegende dat verzoekers in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren; dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat zij gedragen worden door pertinente en draagkrachtige motieven, die niet worden weerlegd, laat staan betwist door verzoekers; dat verzoekers voor de Dienst Vreemdelingenzaken zeer gedetailleerde verklaringen hebben afgelegd die door hen werden ondertekend; dat zij werden bijgestaan door een Russische tolk die hen het verslag van hun verhoor in het Russisch heeft voorgelezen; dat verzoekers naar aanleiding van deze voorlezing geen enkele opmerking hebben geformuleerd; dat uit het relaas van verzoekers voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat zij Estland zijn ontvlucht omwille van economische motieven die geen uitstaans hebben met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; dat verzoeker letterlijk heeft verklaard dat hij niet politiek actief is; dat verzoeker, die van Russische origine is, uit eigen beweging heeft beslist om zich in Estland te vestigen; dat niets hem op het eerste gezicht belet om zich in Rusland te vestigen; dat hetzelfde geldt voor verzoekster; dat uit het asielaanvraag van verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat hij niet bereid is om Ests te leren, zodat zijn integratie in de Estse samenleving problematisch verloopt, wat aan zijn eigen toedoen is te wijten;

Overwegende dat uit het relaas van verzoekster blijkt dat zij de mogelijkheid had om een studiebeurs te verkrijgen voor twee jaar, zodat zij kon studeren aan de universiteit, ook al diende zij te betalen voor de periode die de termijn van twee studiejaar overschreed;

Overwegende dat de klachten van verzoeker over de plaatselijke gezondheidszorg niet gegrond lijken, nu verzoeker, wanneer hij niet werd geholpen in het ziekenhuis van Kothla-Jarve, naar een ander ziekenhuis kon gaan; dat samengevat de klachten van verzoekers algemeen en vaag zijn en te maken hebben met de maatschappelijke structuren van Estland, die vreemd zijn aan de criteria bepaald bij voornoemd artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève;

Overwegende dat verzoekster voor de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard dat zij niet politiek actief is; dat de door haar aangehaalde problemen in essentie economische discriminaties betreffen, die niet vreemd zijn aan de omstandigheid dat verzoekster geen Ests kent; dat verzoekster het Ests staatsburgerschap bezit en dat in de bestreden beslissing onder meer op goede gronden wordt vastgesteld dat, vermits verzoekster over een geldig Ests paspoort beschikt, niets erop wijst dat zij niet dezelfde voordelen kan genieten als de andere Estse staatsburgers; dat niet is aangetoond dat verzoekers politiek worden gediscrimineerd in Estland;

Overwegende dat verzoekers ter zitting van woensdag 11 september 2002 in persoon zijn verschenen, bijgestaan door hun Advocaat en door een Russische tolk; dat verzoeker en zijn Advocaat nieuwe argumenten hebben ontwikkeld die niet werden opgenomen in het verzoekschrift tot nietigverklaring; dat gelet op het schriftelijk karakter van de procedure deze argumenten niet ontvankelijk zijn; dat ten overvloede wordt vastgesteld dat de grief van verzoeker dat hij niet werd opgeroepen voor verhoor door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet kan worden weerhouden, omdat de Commissaris-generaal over alle elementen beschikte om in redelijkheid tot de bestreden beslissing te komen, gelet op de grondige verhoren van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken; dat bovendien uit het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 11 september 2002 blijkt dat verzoeker niets substantieels heeft toegevoegd aan zijn verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken;

Overwegende dat het enig middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven oktober tweeduizend en twee, door :

de H.

D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,

Mevr. M. VAN LIMBERGEN,

staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.